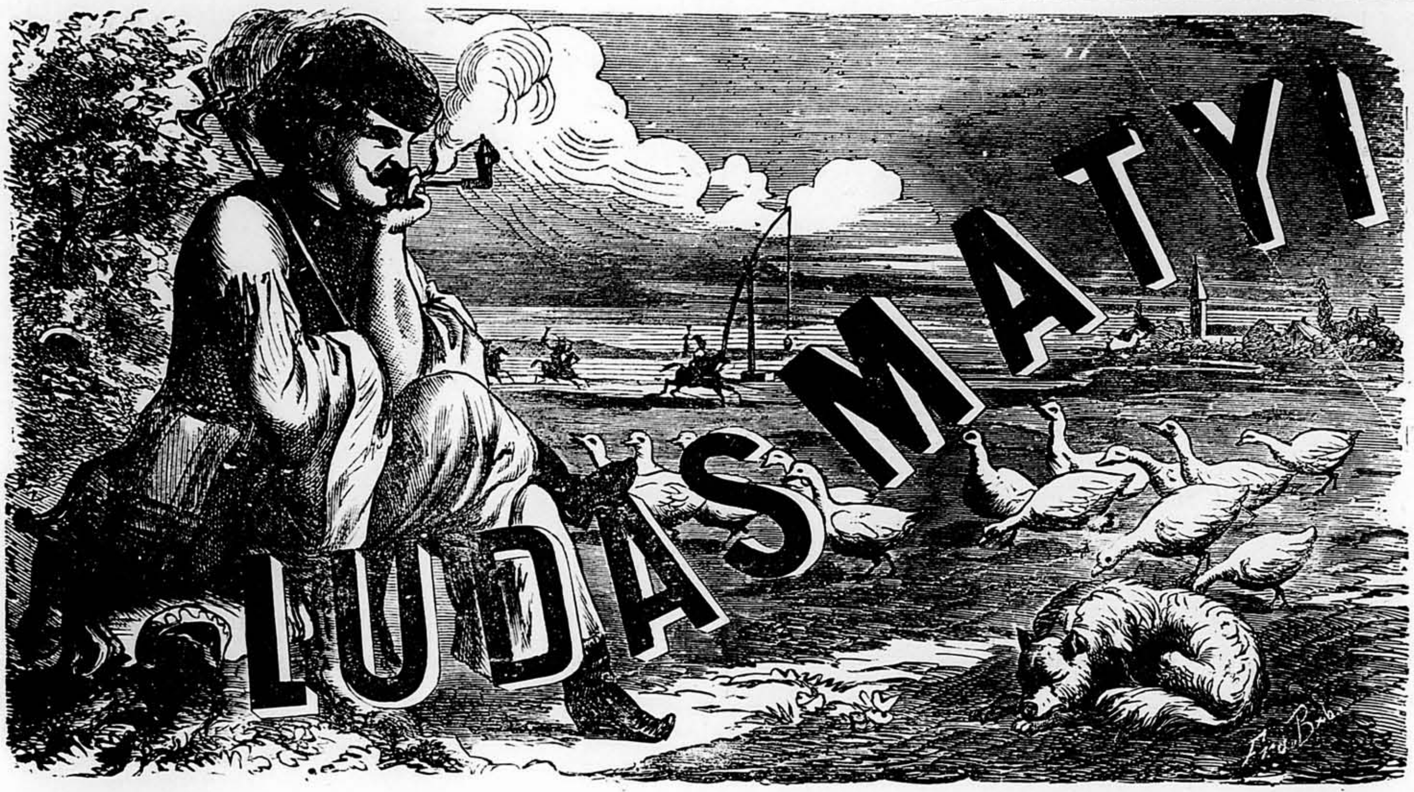

V. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA városháztér 6. szám alá küldendő.	Pest, April 16. 1871. 16. szám.	GYŰJTŐKNEK öt előfizető utan tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. szám ide küldendő mindenféle kézirat, mely „Ludas Matyi"-nak van szánva.

A congressus után.

Ajánlva a pesti katholikus cassinónak.

„Kapsz édes pápista barátom!
Egy szép cifra csecse-becsét,
Melynek zérus alatt két fokkal
Keresheted majd a becsét."
Ez volt akkori rigmusomba
— Ha jól emlékszem — egy passus,
Midőn Pesten megnyittaték a
Hires pápista congressus!

S ugye? nem megvetendő az én
Prófétai tehetségem?!
A mint előre megjósolám...
Ugy történt meg, azonképen! —
Nem kell ám holmi nagy-ördögség
Ilyesmit előre tudni,
A róka nem a szabad térre
De berekbe szokott futni...

Páter Tritytrotyék is, bármiként
Húzzák fel a bárány bőrét
Magukra, — mégis meglátlhatni
Alatta a farkas körmét!
Nem ment el a sütni-valójuk
Hogy mindent oda adjanak,
Söt inkább azon igyekeznek,
Hogy még többet is kapjanak!

De mivel most nem lehet cum vi,
Mint a régi jó időkbe,
A mit lehet, jézsuitaképp
Alattomba csipnek ők be!
Ők voltak a kezdeményezők,
Ők vezették a választást,
Bevivék a sok tányérnyalót...
A sok ultramontán mágnást!

Igy osztán praestanter megy nekik
— Pödörnék ha volna — bajusz...
Ismét nekik ad minden jogot
Az áldott canonica jus!
'S az ellenzék? az épen pompás..
Fővezére neki Bartal..
Áj vé! milyen lehet ott a jobb,
Hol ilyen pecsovics a bal?

Hanem derék fráter ám még a
Pesti napló is, — vagy pedig
Vak — vagy talán ö kelmét is már
Mint a Reformot megkenik!
Mondja: a határozat ellen
Az a hazafias papság —
Tiltakozzék egész erélyel.....
No! ez lenne szép látványság!

Hanem én meg kérdem: hol vagyon
Az a hazafias papság?
Mert én négynél többet nem tudok
— Legyen ez bármi furcsaság —.
Bobori, Sterba, Bezerédi,
Bolyó.... 's nincs több, bármint kutasd.
A ki többet tud, teremtüttse
Adok nékie egy huszast.*)

Azt is mondja.. az országgyülés
Nem fogja megerősitni,
Mert ily mindent elnyelő izét
Absurdum törvényesitni!
Absurdum?... menyi absurdumot
Törvényé tett már! külömben
Hiszen Tritytrotyék gondoskodtak
Hogy az hiven végbemenjen.

Ugy lesz biz az, bármint kiáltozz
Bármint kérdezd: ugyan mi a
Csuda — fene szörny szülötte, az
Az uj autonomia?!
Megerősitik akármimód
'S oszt rögtön veszik ususba...
'S a sok Trézsi, Náni eztán is
Mind ott lesz a szent czétusba!!!

Nagy Bőgős. —

*) No csak add nekem a huszast édes brúgósom, mert én tudok többet is, de nem irom ki nevüket, nehogy Páter Tritytroty deficzientziába tegye öket. — Matyi —

Sziporkák.

Ér-Melléki Mátyás szerette, talán még most sem irtódzik a tütütöl, legalább biborvörössége ezen feltevésnek a bizonyitványa. Egy izben Mátyás nagy beteg lön, ugy annyira, hogy orvosi tanácsra lön szüksége. Az orvosi tanács a volt, hogy a mértéktelen ivásban tartsa magát vissza, mert különben okvetetlen a tütü mártirja lesz rövid idön.

Melléki Mátyás meg is fogadta az orvosi tanácsot a szó teljes értelmében, mert ez idö óta ivásközben mindig visszatartja magát, azaz mikor iszik, mindig hátraveti a nyakát.

Egyik vidéki lapban közelebb bizonyos tüzesetröl az ujdondász következöképen referált: a tisztartó háza az éj alkalmával kigyulván, két csinos leánykája annyira megijedt, hogy mindketten egy ingben ugrottak ki az ablakon.

Fáradtan dölt le éji nyugalomra egy utazó; szerencsétlenségére a mellék szobában egy füttyvirtuóz volt, ki szünet nélkül egy sentimentális valczert fütyölt, mely az utast nem hagyá elaludni. Átkiált tehát szomszédjához mondván: „tán már elég is lenne belöle“

Tehát ön már megunta, szól a füttyös, no mingyárt kezdek egy másikat, s azzal egy avult polkát kezdett fütyörészni a kelletlen concertista.

Jeles hazafiak életirata.

Büdöskeöi Grünzeig Izrael.

Huszonhárom év óta kincstári sószállitó és valódi cerberus-a az Erdélyben sinlödő Israeliták létező és nem létező jogainak.

A megboldogult reichsrath-ok korszakában, az ő nyakába akarta vetni hálóját a bécsi camarilla, hogy általa Bécsbe vonhassa Erdély Israelát s megtanithassa tánczolni csakhamar osztrák zenére.

De Grünzeig Israel úr — becsületére legyen mondva — nem az az ember volt, ki egy kis sehonnai bárói rangért, kész egyik testvérét mészárszékre vezetni, — ha a többinek becsülését veszti is el azáltal;

Nem. Ő nem szállitá testvérét a reichsrathba; hanem elszállitá igenis Szegedre, Erdély minden sóját.

Oly hajó haddal bir ö, minőt nem allitana ki Europa bármelyik tengeri hatalmassága sem, ha a feje tetejére állna is, 240—250 hajóval indul meg Erdélyből, s ha az azokban elhelyezett só-koczkák mindegyike helyett egy egy vértezett keblü vitéz daco-román foglalna helyet: meg vagyunk győződve — ismervén tetötöl talpig Israel urat — hogy a megdölt Rómát rég vissza állitotta volna már hajdani Augustusi fényére.

Egy ügyes titkos kémre nézve nem is volna hálátlan fáradozás, ha Israel úr álmai felett nehányszor őrködnék Lévén az álom egy olyan nyitott ajtó, hol mindenféle gaz be leskelödhetik; az illető kém füleihez is elkulloghatna a fentérintett merész terv mikénti kifözése és keresztülviteli módozata Grünzeig ur ajkairól; föltéve - ha álmában beszélni szokott.

I-sö Napoleont csaknem kétségbeejté az abukiri tengeri csata elvesztése s Grünzeig úr, kinek minden évben van ily vesztett csatája 3—4, kutyába se veszi az egész dolgot.

Szolgáljon támogatásául állitásunknak a következő esemény:

Hidvégi Borzas Vaszil —14 admiralisa között úgyszólván a legmerészebb, elindult Maros ujvárról 18 kérges hajóval Maros iszaptól dagadó hátán Szeged felé; de egy fatális szélvész, nem gondolván meg azt, hogy az erdélyi határbércek biz egy kissé keményck: az admiralt egész hajóhadával egyetemben a sziklákhoz verte.

A Marosba veszett 7000 koczka só és 3. daco-román Grünzeig úr a veszett sóért teljes kárpótlást kapott a kincstártól egyrészről, s másrészről nem kelle zsoldot adnia azon 3 hajós részére, a kik nem voltak elég bátrak folytatni tovább a küzdelmes utat, hanem meghúzták magukat a viz alatt.

Ha igy ütött volna ki az abukir-i csata: alig hiszem, hogy Napoleon is búsult volna.

Elég az hozzá, hogy Grünzeig úr meglehetős lábon áll. Ez állitást nem fogja kétségbe vonni senki, ha meg súgom hogy N. Enyeden az egész csizmadia czéh-ben nem akadt vállalkozó, ki kettöztetett áron alól csizmát készitett volna számára.

Fogadni mernék, hogy olvasóink közül is bárki, — ha látná Grünzeig Israel urat, — körülötte a megszámlálhatlan gyermek sereggel, kiket rokonok és egyébb szegény szülöktöl vesz magához kitartás végett, — nem nézné másnak: mint tanfelügyelőnek.

Ha baloldali zsidó nem volna, régóta báró, tanfelügyelő, egyszóval minden lehetne; de nem volna sószállitó. Ha pedig sószállitó nem volna, nem birna hajóhaddal, s a kis „Erzsike“ sem lubiczkolna a Marosban, mi által meg lenne fosztva Erdély azon égtelen szerencsétől, hogy saját területén gözhajó-szemlélésben gyönyörködhessék.

Különben Grünzeig úr egy bizalmas körben ünnepélyes igéretetetett, hogy majd akkor, ha a magyar kormány keresztül viszi, hogy honvédseregünk ágyúkkal és tüzérséggel ellátattik és az ország részére tengerészeti haderő is fog szerveztetni: hajóhadát a haza javára, kormányunk rendelkezése alá bocsátja.

A kormánynak hazafias kötelessége, hogy, — otthol malaczot igérnek, — zsákkal forgolódjék.

Janitor.

Eredeti Levelek.

Kedves Matyikánk! régi jó czimboránk!

Már mi mint afféle mészáros mester emberek, noha sok sniczlit kivágunk egyszermásszor, de még sem becsüljük ám többre a tövises pecsenyénél; látod, ha neked is erre lett volna apetitusod, nem pedig a keizer sniczlire, nem koppasztott volna meg legközelebb is a királyi fiskus 100 ftig. Az a porczio ehetetlen keizer sniczli bizony czimbora drága falat vala, és hogy oly nagyon csakugyan ne essék a hasadra, ime küldünk pár forintot a sniczli nyomtatékául.)*

Ifju Horogh Pál
Szabó István
ifju Ekli János
debreczeni mészárosok.

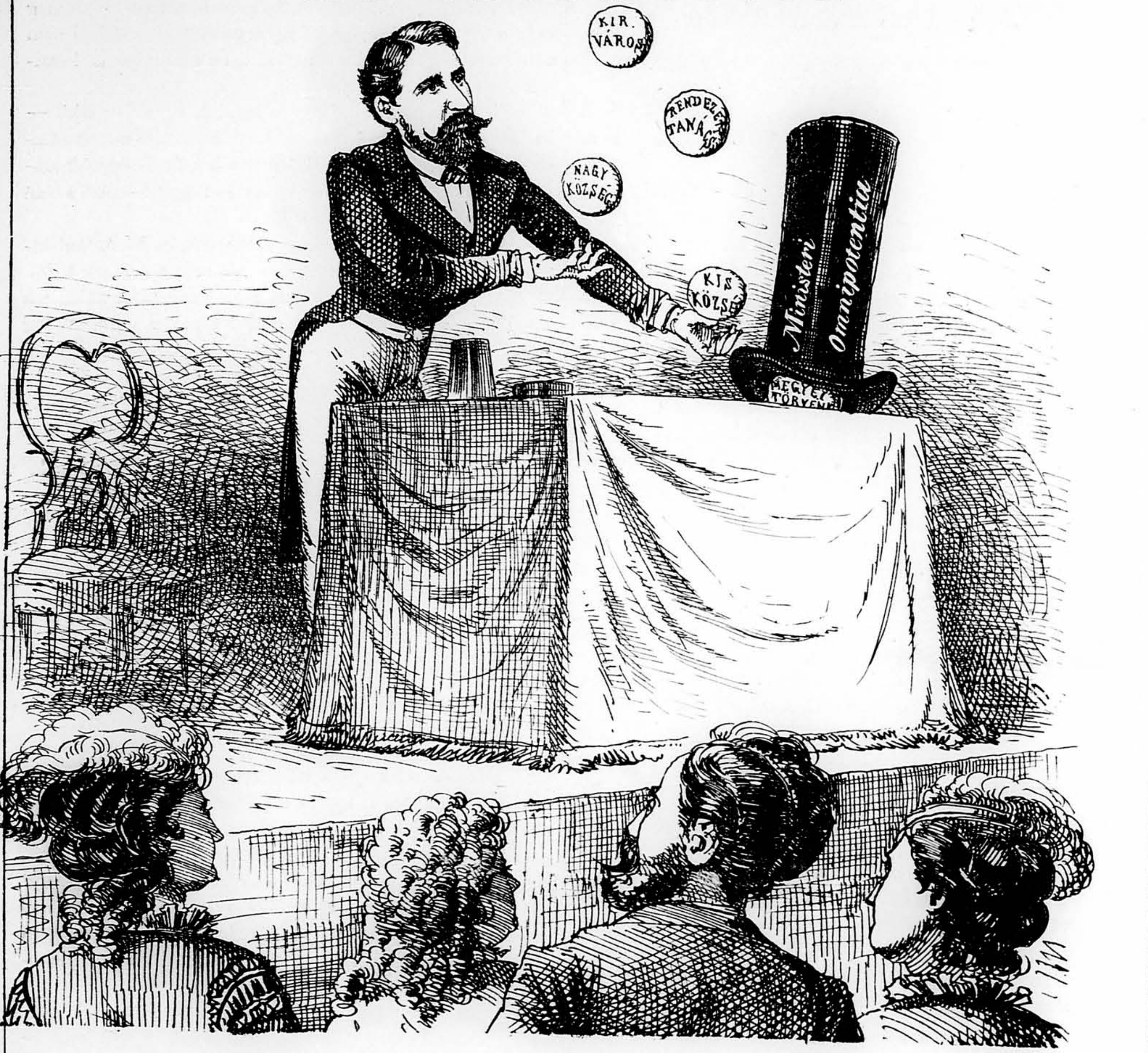
*) Köszönöm, de már ezt a nyomtatékot nem lököm a kutyának.
Matyi.

A reám rótt 100 ft. pénzbirság lerovására.

ujabban conferáltak:

5. Horogh Jánosnő s fia	1	„	50 kr.
6. Szabó István mészáros . . .	1	„	
7. ifju Ekli Jánes „			50 kr.

Az ezermester.

Tóth Vili: Ja, ja, meine Damen und Herren! egy kettő három, tetszik látni, ezek a labdák most itt ugrálnak a kezembe . . . most azt mondom : sánsrépresztódi mars, . . . a melyiket tetszik parancsolni, az megy oda a másik mellé a kalap alá.

Rögtönzött vers arra a hirre, hogy Pulszky Ágoston az ifjusági véderőnek parancsnoka leend.

Játszunk katonásdit, szól Pulszky Gusztika,
Te P i s t a! huszár vagy, te Ö d ö n k e fika!
Vigyázz hát . . szalmás láb! indulj most rohamra . .
„Szavazzunk" a jobbra, ne pedig a balra.

A mameluk sereg ifju katonai . .
Legvitézebb hősök, ha kell kiabálni . .
S mert Gusztinak a sors nagy f ü l e t kölcsönzött:
Legjobban heneczeg a k i s f ü l e s e k között!

Catholikus autonomia.

Páter Tritytroty: (a bölcsőre mutatva,) Lássátok keresztény atyámfiai! ez az én szerelmes fiam! kiben nékem nagy gyönyörüségem telik.

Ludas Matyi: (bedugva fejét az ablakon) Az ám! hanem aligha elnem mondhatja az egyszeri zabi gyerekkel, ha szemére vetnék, hogy nincs apja: több van mint akárkinek.

Adoma.

Egy legátusnak az lévén irva a templomban általa kihirdetendők közé: „Egy k. a. (értsd: keresztyén atyánkfia) elvesztett egy k i s e f á t; a ki megtalálta, tartsa felebarati kötelességének, a tulajdonosának azt visszaadni; igy olvasta fel a hirdetést: e g y k i s a s z s z o n y elvesztette egyik kis ... fiát, sat. sat.

Mutatványok

ugyanazon tárgyban.

A commune ellenes párisi, londoni és berlini lapokból:

Irtózatos, a mit ez a lázadó rabló csoport elkövet a rend emberein. A párisi érseket egy ingben gatyában az ágyából huzta ki és per pedes apostolorum kellett neki menni a börtönbe, még azt sem engedték meg a gyalázatos haramják, hogy ő eminenciája k o c s i j á b a fogathasson.

Ez már még is plusquam disznóság! midőn a csőcselék a párisi érseket a börtönbe hurczolá, egyik sem csókolt kezet a lelki atyának.

A párisi érsek a legnagyobb sanyaruság között él a börtönben. Reggelire nem kap egyebet egy darab száraz kenyeret, és egy ital poshadt vizet.

Az ebédet is megtagadták tőle az elvetemedett lázadók! vacsorát pláne mit sem adnak, ő eminenciáját éhhalállal akarják kivégezni a szemtelen zavargók.

A lázadók terrorismusa oly féktelen dühben tör már ki, hogy az éjjel a dominikánus zárdát is megrohanták, és az ott talált s z e m é l y e k mind a felkelők keze közé kerültek, csak is a zárda atyáinak sikerült megugraniok, a kik nem menekülhettek, bele bujtatták őket nemzetőri ruhába.

Szörnyüség! Vagyon és személy a banditák martaléka. A Notredame minden kincse ki van rabolva, maga az ezüstből készült szüz Mária elorozva. Szaladjon minden jólélek Versaillesbe!

A börtönök már telve vannak papokkal és még sem elégiték ki a lázadók vérszomjukat. Az éjjel a felséges császárné gyóntató atyját fogták el, épen midőn menekülni akart.

Minden jó lélek dicsérje az urat!! A lázadó hyenák vasárnap éjjel a Tuilleriákban rendezett diszlakomán a „Böf a la Mód“-ot pap-husból készitették, és ezzel tölték meg telhetetlen bendőjüket. Hogy a legyen utolsó falatjuk a zsiványoknak, a mit lenyeltek.

A garázdálkodó commune részeges kefekötői, haszontalan lisztlopói, bőbeszédü szakál pusztitói, szurtos vargái kik most mint Piff! paff! puff! és Bum! Bum! tábornokok hosszuszáru pipából füstölgetve pompáznak Páris utczáin, nagyszerü bankettet rendeztek vasárnap a Tuilleriákban s a pimaszok mezitláb tánczolták a kankánt a harisnyatlan grizettekkel és szinházi ballettánczos nőkkel. A commune több tagját mint a disznókat sarogján kellett haza szállitani, ugy tele szivták magukat. Napoleon irgalmazz!

A párisi commune lapjaiból:

Az éjjel a párisi érseket szoros felvigyázat alá kellett helyeznünk, mivel kitünt, hogy folytonos levelezésben állott a versaillesi áruló kormánynyal, különösen Thiers-el, kinek compromittáló levelei az érsek hálóköntösében meg is találtattak.

A párisi érsek, mivel ellene akart szegülni a rendőröknek és őket egyházi átokkal fenyegette, a rendőrségi laktanyába vitetett az érseki palotából.

A rosz nyelvek azt beszélik, hogy a commune éhhalállal akarja megölni a párisi érseket Ime ő eminenciájának étlapja:

Reggelire kap tetszés szerint vagy egy csésze kávét vagy theát, két hig tojást s három darab vajas kenyeret. Ebédje áll 5 tál ételből s egy üveg bordeauxi borból. Vacsorája kétféle pecsenye, gyümölcs s egy üveg bourgesi.

A mult éjjel a dominikánusok zárdája a commune parancsából kikutattatott, mintthogy ott fegyverek rejtettek el. A fegyvereken kivül egy csapat demimonde hölgyecske is találtatott, kik szinte elkoboztattak a szent atyáktól. Az ifjabb dominikánusok hajlandóknak mutatkoztak a nemzetőri ruhát felváltani a kámzsával.

A Notredame templom kincsei, s ezek közt az ezüstből gyurt Mária képe, miket a papok épen zsákba akartak tömni, — hogy magokkal vigyék Német országba, mint nemzeti vagyon — biztos őrizet alá tétettek.

A madelaine templom lelkésze, ki a császárnétől, terveket vett Francziaországban a Napoleoni dynastia ismételi felállitására, azon perczben fogatott el, a mint több magas rangu Napoleonistával e terv kivitele végett szövetkezett.

A Commune polgár-tagjai vasárnap fényes bankettet rendeztek Dombrovszky polgár és párisi főparancsnok tiszteletére, ki a versaillesi bitang kormány zsandárjait és pápai zuávjait Neuillyből egészen Versaillesig üzte s közülök 3000-et elfogott.

A versaillesi áruló kormány bérenczlapjai gunyos megjegyzésekkel emlékeznek meg a commune tagjai által rendezett lakomáról. Az igazság szempontjából tartozunk ez aljas henczegést oda igazitani, hogy az említett lakomán Páris legelőkelőbb hölgyei vettek részt és hogy az ünnepély méltó komolysággal és ezen egyhangu felkiáltással végződött: éljenek a nemzetőrök! éljen az egy és osztatlan köztársaság! Ámen és ugy legyen.

A Zsidókhoz.

Bezsenyi után, — szomszédja Mandl Feri kedvéért, magyarra forditotta Joskó Zazravecz, szénégető.

Romlásnak indúlt, hajdan erős Zsidó,!
Nem látod Mojses népe miként fajúl.?
Nem látod azt a sonka csontot,
Miként törüli a bajsza szélét.

Ős apáid szép kanavász batyuja
Kölykedző macskák vaczka gyanánt hever,
Mig — ő a hátán — nagy kulacscsal. . .
Képviselőt választni ballag. —

A kocsi oldal rakva tarisznyákkal,
De abban nincs most retek és fokhagyma,
Hanem szalonna, sódar, és szép
Domborúan pirosult pogácsák.

Éles, hegyes kés, — nem fanyelü bicsak,
Fokhagymás kolbász, puha magyar kenyér,
És óh Ábrahám, Isák, 's Jákób!
Szilva szeszszel tele — öblös butykos.

Nem mondja kedves sógorának : — Smüle
Zalach lében„ — de agyj isten jó napot.
És parolát vált, cserzett markú,
Zsiros bajuszú magyar polgárral.

Imádkozó szerszámjait, jelesen
A sziját és a hosszú törőlközöt
Elveté, — mert háromszin zászló
Leng kifeszült erejü markában.

Hol van a rőf, és rongy szedegető sip,
A szatying nyíró rosda lepett olló?
A kutya rágott bothelyébe,
Forgat erős lövetü revolvert.

Óh más zsidó kéz fogta a trombitát,
'S törte szét, a szép, 's drága cserép edényt,
Midőn le földre, — porba omlott,
Szikla tömött Jerikó bástyája. —

Gédeon apjok, — nézd csak ama gyapjút,
Mely fele száraz, — 's fele meg lett nedves —
Most az egész megnedvesül, — és
Tiz kamatot fizet az havonként.

Hol van óh Áron csoda tévő vessződ,
Mely Egyptomra, tizenkét csapást mért.?
Itt onokád kezébe villog,
A tiedet — taposó haszonnal.

Itt van az acciz, trafik, és regále,
Szabad kamatláb, no meg az a brantvein,
Ipar szabadság, stempli, és a —
Drága gyerek, — nem lesz ám honvéd.

Nem, nem, — és nem, mert Palestina ott van,
Foglalja a had-minister előbb el. —
Akkor ők is majd átfontolják
El ki megy, — és ki marad még — itthon.

Borzasztó módon várják a messiást,
De nem azt, melyet Mojses és Ábrahám,
Vagy föl — az égbe szállott Illés.
Most Kossuth ő szivök messiássa!

Negyven kilenczben, több millió bankót,
Szedtek ők össze, 's meg is őrizték azt.
Óh de jó lenne, ezt — Ablösung. —
Hozd Jehovánk hát ötet hozzánk.

Egy kis papramorgó páter Makutyinak.

A párisi commune ugyan keveset ad a papokra. Egy haldokló fogoly megakarván gyónni halála előtt, papot kivánt. A hatóság nem tagadta meg a haldokló kivánságát, s a lelki atyának ily menlevelet adott : „E sorok felhatalmazzák a börtönfelügyelőt, hogy A. polgárt, ki magát **valami isten nevezetü** szolgájának mondja, B. fogolyhoz beereszsze.“
Servus
Makutyi polgár.

Adoma.

Az egyszeri tanár látván, hogy csak nem üres padok előtt tartja előadását, e feletti megütközését igy adta a tudományszomjazó ifjak tudtára : „Bizony frátres! nagyon szomoru dolog, hogy sok oly frátert látok itten, a ki nincs jelen.“

Aczél Péter albumába

midőn aradi főispánná lőn.

**Nem hiába vagy te A c z é l
Eszközt szentesite a czél. .
Midőn a képviselői - .
Állásodról lekoszöntél.
Most már őrölhet a garad —
Csak aztán megbirja A r a d.**

Nyilt válasz.

a triászok kettejének eredeti levelére.

A triászok ketteje sohajtva nyöszörgi, hogy mennyire szeretem én a libát, főkép ha az anyja tolla veri. Szeretem biz én, de meg is tudom fogni, s elbánok vele emberül, nem ugy mint ők a mamlaszok.) Mátyás gazda azonban ne féltse tőlem libáit, nem szorultam rájuk, van itt is elég.**)*

az a bizonyos
L a d i k o s y.

*) Nagyobb hire volna annak, ha kend olyan g u n á r volna.

**) Vettem észre husvét hétfőjén a d. földvári dunaparton. M a t y i.

Szabadkai életképek.

XI. Kép.

A márczius havi közgyülés.

„A Krisztust megcsókolhatjátok krajczár nélkül is, de az úr koporsóját rakjátok körül fehér tojással“.
Páter Barisa böjti prédikácziójából.

Polgármester: Tekintetlen képetlenség (egy hang a centrumból: is már mirt tekintetlen.) Hát csak azért tekintetlen: mert elhegedülte fölöttünk nemcsak a pogány baloldal, hanem a jóhiszemű jámbor kormány is a nótát:

Vándor bot a kezedbe:
Szüröd áll itt kifele.

És miután a mi rúdunk csakugyan kifelé áll, és a mi szűrünk csakugyan az előpitvarban lóg: azért hasznosnak tartanám, azon takarékossági szempontból, mely minden léptünket jellemzi, (?) hogy legalább szűrünk újait megraknók egy kis útravalóval (átalános mozgás; csak a zöld asztal körül: fülelés.) Higyjék el tekintetlenségtek, hogy ezen eljárás egészen úri tempo, mert az ilyen miféle szőrű emberek (Pista sógor közbeszól: tessék egyes számban beszélni) még a király bálján is el szokták látni a mente újait és zsebeit czukros nyalánkságokkal, nem ugyan kapzsiságból, hanem csak úgy emlékezet okáért (a mamelukok közbemorognak: no úgy már egészen más; a polgármester Palkója pedig visszaszarcszeli: persze hogy más!) Hasonlókép nekünk sem fog ártani épen most a rendezés küszöbén a mostani fizetésünket 10 százalékkal fölemelni szintén csak emlékezet okáért; mert máskülönben a választók annak idején könnyen megfeledkezhetnének rólunk és a mi ügyszeretetünkről (?!) (egy hang a képetlenek padjairól: hát az adóexecutióban eljáró képetlen képviselők napi dijaival hogyan leszünk?) Kérem kendteket! hátrább az agarakkal: csak lassan és türelmesen; majd elkeritem én a dolgot, mint a szégyenlős apácza a női szemérmet. — Intézkedtem én az iránt, hogy a káposzta is megmaradjon, meg a kecske is jólakjék“ vagyis, hogy világosabb legyek: én ugyan ném kérem az én fizetésem fölemelését, hanem annak „elemelésére“ vállalkozom- — Ezt kivánja az ildomosság?!

(Folytatása következik)

Egy szemtanu a titkos lyukon.

Diskurszus

Iczig szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály: Hallotta e szomszéd! a kis Pulszky Augusztinnak Fülek lelkes választói husvét hétfőjén fáklyás zenét adtak?

Iczig: Nuhát akkhur quittek a khépviselőjükkel azuk a lelkhes füleki választók.

Mihály: Hogy hogy szomszéd?

Iczig. Hát csakh ógy Mihály ghazda! hogy a zenére és fáklyára való pénzt meg a Polszky Goszti adtha.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1871. Nyomtatta idősb Poldini Ede, úri-utcza 7. szám.